

På velfærdsområdet er det min overbevisning, at statsministeren vil følge sin forgængers kurs med hensyn til sikring og udbygning af velfærdssamfundet. Alle de praktiske ting, frit valg, privatiseringer, udlificeringer og opbygning diskuterer vi da gerne hen ad vejen, men det har nu været sådan og bliver ganske givet også ved med at være på den måde, at Dansk Folkeparti hele tiden vil holde et vågent øje med, at samfundet skal fungere på det sociale og på det sundhedspolitiske område. Dansk Folkeparti er jo ikke noget dogmatisk parti, vi går ikke så meget op i, hvem der udfører opgaverne, men langt mere i, om de bliver udført effektivt, så de kommer danskerne til størst gavn, og så alle danskere sikres et højt offentligt serviceniveau og dermed den størst mulige tryghed.

Det gælder på ældreområdet såvel som på sundhedsområdet, at vi stadig væk har mange store opgaver foran os. Der er stadig problemer rundtomkring, det ved vi godt, og vi vil meget gerne medvirke til at gøre noget mere ved de mange, mange ting, der ikke er i orden. Men vi må altså også bare sige, at kommunerne også er forpligtede til i langt højere grad at være opmærksomme på deres ansvar.

Der er som sagt masser af store opgaver forude på borgernære områder, som berører alle danskerne. Men netop på de borgernære områder tror og håber jeg også at statsministeren mener der skal ske en styrkelse. Det vil vi i hvert fald medvirke til.

I Dansk Folkeparti ser vi frem til et bredt samarbejde med alle partier. Jo, det gør vi faktisk. Jeg ved godt, at oppositionen gennem hele den nuværende regerings levetid har forsøgt at fremstille regeringen og Dansk Folkeparti som en massiv og uigennemtrængelig blok, men jeg må sige, at denne blok mest af alt eksisterer inde i hovedet på fru Helle Thorning-Schmidt, hr. Villy Søvndal og fru Margrethe Vestager. Blokken eksisterer faktisk så meget i deres hoveder, at de nu også selv er gået over til at tænke i blokke og derfor har oprettet en slags modblok til det, de opfatter som en blok. Opdelingen i blå og rød stue er ikke regeringens eller Dansk Folkepartis værk, men stammer fra en venstrefløj, hvis eneste bidrag alt for ofte har været gold overbudspolitik, hvor man lige lovlig frisk har lagt så mange milliarder oveni, at man har været sikre på udelukkelse. Så kan man nemt komme rendende bagefter og sige, at man ikke er blevet lukket ind. Der er også talrige eksempler på, at Socialdemokratiets politik har været så uklar og

skiftende, at vi andre simpelt hen ikke har kunnet regne ud, hvad vi forhandlede om, fordi takikken hele tiden skiftede.

Dansk Folkeparti ser frem til den kommende tids samarbejde. Vi nærer store forhåbninger, og vi nærer store forventninger. Det manglede bare andet, at vi i denne tid, hvor vi står i en meget, meget stor krise, ikke skulle kunne samarbejde og ikke skulle gøre det til gavn for den danske befolkning. Og vi håber, at oppositionen vil besinde sig i den alvorlige situation, landet befinder sig i, og droppe sin golde overbudspolitik.

Kl. 11:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Der er selvfølgelig en række korte bemærkninger. Vi starter med dem, der har meldt sig som ordførere. Den første er hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 11:28

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil gerne spørge fru Pia Kjærsgaard om skattereformen. Da havde Dansk Folkeparti det jo for sig selv, og jeg tror, at det var, fordi man ønskede det, og så gik man ind til forhandlingsbordet og skulle skaffe resultater. Hvis man nu sætter sig ned og regner på resultatet og eksempelvis tager en akademikerfamilie med en lønindkomst på 1,5 mio. kr. samlet, får de, når skattereformen er fuldt ud indfaset, en gevinst på 71.272 kr. En enlig pensionist uden indkomst får, når det er fuldt ud indfaset, inden man i øvrigt har set erhvervsafgifterne, 550 kr. om året.

Mit spørgsmål er: Hvad lavede Dansk Folkeparti egentlig til de forhandlinger?

Kl. 11:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:29

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror faktisk, at vi gjorde det, som Socialdemokratiet måske ville have prøvet, hvis de var blevet ved forhandlingsbordet. Det er min opfattelse. Nu synes jeg, at hr. Henrik Sass Larsen køber videre i den der retorik, som vi har hørt til bevidstløshed. Det var lige før, vi bare manglede ordet rødvinforliget. Altså, det var jo det, man kaldte det. Hr. Villy Søvndal har kaldt det en reform med stærk social slagside. Jamen det er jo fantastisk.

Jeg må bare minde om, at dengang Skattekommissionen kom med sit forslag, var der ingen ende på, hvad både Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti ville gøre. Der var ingen ende på det. Hvordan var det nu med beskæring